

udgangspunkt ikke er at forhindre et antal skoler i at arbejde sammen, sådan som man i øvrigt kender det fra andre områder. Det, som var udgangspunktet for lovforslag nr. L 218 og nr. L 219, var at lave en antikonzernlov, så det ikke var muligt at tage penge, der skulle bruges til skoleformål, og bruge dem til, skal vi sige kapitalopbygninger, som ikke havde noget at gøre med skoleformål. Det var dét, der var hensigten med nr. L 218 og nr. L 219, men det er ikke det, ministeren holder sig til nu. Nu er det åbenbart mere, at man går efter manden i stedet for bolden.

Den anden ting er, at ministeren siger, at det her er en fremadrettet lovgivning. Den er i hvert fald kun fremadrettet på ét punkt, nemlig ved, at man laver en 2-års-regel om, at der ikke kan oprettes nye skoler. Det er i hvert fald en eller anden tidsmæssig fremadrettethed. Alt andet i denne lovgivning forholder sig til at lovgive med tilbagevirkende kraft og dømme for noget, der er sket i henhold til gældende lovgivning.

Jens Risgaard Knudsen (S):

Jeg forstår, at fru Birthe Rønn Hornbech er meget interesseret i at provokere mig til at tage ordet under denne behandling. Jeg forstår imidlertid ikke årsagen til denne provokation, men den kan man måske senere få nærmere uddybet. Når jeg ikke forstår denne provokation, er det også, fordi fru Birthe Rønn Hornbech har været medlem af dette Ting i så mange år, at fru Birthe Rønn Hornbech ikke kan være uvidende om, at jeg for mit eget vedkommende ikke kan medvirke til en politisk beslutning, hvortil knytter sig de juridiske aspekter, som der er tale om i denne sag, og det er aspekter, som også har været kommenteret adskillige gange i løbet af eftermiddagen.

I løbet af eftermiddagen har der også et par gange været tilløb til at citere den skriftlige udtalelse, som Tingets formand har tilstillet hr. Aage Frandsen. Med min respekt for Tingets formand – og det er en respekt, som der heller ikke skal gøres forsøg på at lægge skjul på ved denne lejlighed – anser jeg formandens vejledende svar til hr. Aage Frandsen som et svar, alle medlemmer af Tinget gør klogt i at have i tankerne under denne sags videre behandling. Jeg håber imidlertid, at den udvalgsbehandling, som nærværende sag nu skal gøres til genstand for, må føre med sig, at lovforslaget ved en eventuel tredje behandling – hvis vi får en sådan, det har vi nemlig heller ikke garanti for –

har en sådan form, at der ikke vil komme de mange betænkeligheder til udtryk, som der er kommet her i eftermiddagens løb.

Jeg har bevidst ikke anvendt ordet Tvind, og jeg har bevidst heller ikke anvendt udtrykket lovforslag, for jeg er langt mere optaget af de andre ting, der har været drøftet i løbet af eftermiddagen.

Efter min opfattelse er der ikke tale om et lovforslag i dette ords egentlige forstand. Efter min opfattelse er der tale om et udkast til en dom, og Folketinget kan ikke afsige domme. . .

Formanden:

Formalia kræver desværre, at vi må have tale-tiden respekteret.

Jens Risgaard Knudsen (S):

Jamen jeg bad om ordet for andet end en kort bemærkning.

Formanden:

Undskyld, hr. Risgaard Knudsen.

Jens Risgaard Knudsen (S):

Derfor er der også tale om et efter min opfattelse elendigt forslag, hvis det skal betragtes som et lovforslag, hvad jeg set med parlamentariske øjne ikke kan se er tilfældet. Set med parlamentariske øjne er det alene et udkast til en dom, og domme må vi ikke afsige her i dette Ting; her i dette Ting må vi ifølge grundloven alene beskæftige os med lovgivningsarbejde.

Det er baggrunden for min holdning, og den kan fru Birthe Rønn Hornbech heller ikke være uvidende om. Derfor står jeg aldeles uforstående over for, hvorfor jeg skulle provokeres til at gøre disse bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg tror, at forretningsordenen tillader, at jeg siger, at det var nok meget andet end koketteri, når hr. Jens Risgaard Knudsen spørger, hvordan jeg dog kan kalde ham op på talerstolen. Det er naturligvis, fordi jeg kendte synspunktet, og når hr. Jens Risgaard Knudsen er polemisk over for mig, ved jeg jo godt, at det er, fordi den drevne rigstaktiker kender forretningsordenen og véd, at så kan han få ny taletid.

Nu vil jeg spørge hr. Jens Risgaard Knudsen, om hr. Jens Risgaard Knudsen vil kæmpe for, at disse meget rigtige og meget markante synspunkter, som rigstaktikeren har givet udtryk for